Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA JANA MAZAKA [*JÁN MAZÁK*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2012. gada 3. jūlijā [1]

**Lieta C-614/10**

**Eiropas Komisija**
**pret**

**Austrijas Republiku**

Valsts pienākumu neizpilde — Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi — Tādu valsts uzraudzības iestāžu pilnīgi neatkarīga pienākumu izpilde, kas ir atbildīgas par personas datu apstrādes uzraudzību — Cieša personāla un organizatoriska saikne starp uzraudzības iestādi un Federālo kanceleju

## I – Ievads

1. Ar šo prasību [2], kas celta atbilstoši LESD 258. pantam, Eiropas Komisija lūdz Tiesu konstatēt, ka Austrijas Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti [3] 28. panta 1. punkta otrajā daļā paredzētos pienākumus, jo Austrijā spēkā esošie tiesību akti neatbilst pilnīgas neatkarības kritērijam attiecībā uz *Datenschutzkommission* (Datu aizsardzības komisija, turpmāk tekstā – "*DSK*"), kas tika izveidota kā personas datu aizsardzības uzraudzības iestāde.

2. Šajā lietā, tāpat kā lietā Komisija/Vācija, kurā taisīts 2010. gada 9. marta spriedums [4] (turpmāk tekstā – "spriedums lietā Komisija/Vācija"), ir izvirzīts jautājums par Direktīvas 95/46 28. panta 1. punktā paredzēto uzraudzības iestādes neatkarības apjomu.

3. Līdz ar to Tiesas sniegtā interpretācija spriedumā lietā Komisija/Vācija ir izšķiroša, lai novērtētu Komisijas, ko atbalsta Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs (turpmāk tekstā – "EDAU"), prasības pieteikuma pamatotību.

4. Vācijas Federatīvā Republika ir iestājusies lietā Austrijas Republikas prasījumu atbalstam.

1 — Oriģinālvaloda – franču.

2 — Runājot par tiesvedības pirmstiesas stadiju, pietiek konstatēt, ka tā ir notikusi saskaņā ar EKL 226. pantu un ka Tiesā netika iesniegts neviens arguments, ar ko tiktu apstrīdēta šīs procedūras stadijas likumība.

3 — OV L 281, 31. lpp.

4 — C-518/07 (Krājums, I-1885. lpp.).

## II – Atbilstošās tiesību normas

### A – *Savienības tiesības*

5. No Direktīvas 95/46 1. panta 1. punkta izriet, ka tās mērķis ir dalībvalstu līmenī aizsargāt fizisku personu pamattiesības un brīvības, it īpaši to tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, attiecībā uz personas datu apstrādi. Tomēr saskaņā ar minētās direktīvas 1. panta 2. punktu šāda aizsardzība nedrīkst ierobežot vai aizliegt personas datu brīvu apriti starp dalībvalstīm. No tā izriet, ka Direktīvas 95/46 mērķis ir izveidot līdzsvaru starp fizisku personu pamattiesību un brīvību aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, no vienas puses, un šādu datu brīvu apriti, no otras puses.

6. No Direktīvas 95/46 preambulas 62. apsvēruma izriet, ka būtiska sastāvdaļa minētajā personu aizsardzībā ir uzraudzības iestāžu, kuras pilda savas funkcijas pilnīgi neatkarīgi, izveide dalībvalstīs. Šī iemesla dēļ Direktīvas 95/46 28. panta, kura nosaukums ir "Uzraudzības iestāde", 1. punktā ir paredzēts:

"Katra dalībvalsts paredz to, ka viena vai vairākas valsts iestādes ir atbildīgas par noteikumu, ko dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar šo direktīvu, piemērošanas pastāvīgu kontroli tās teritorijā.

Šīs iestādes tām uzticēto pienākumu izpildē darbojas pilnīgi neatkarīgi."

7. Eiropas Savienības iestāžu un struktūru līmenī fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti [5], kas tika pieņemta, pamatojoties uz EKL 286. pantu. Pēc analoģijas ar to, kas dalībvalstīm prasīts Direktīvas 95/46 28. pantā, ar minēto regulu ir izveidota neatkarīga uzraudzības iestāde, ko sauc par EDAU. Attiecībā uz minētās iestādes neatkarību Regulas Nr. 45/2001 44. pantā ir ietverts šāds formulējums:

"1. Veicot savus pienākumus, Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs rīkojas pilnīgi neatkarīgi.

2. Veicot savus pienākumus, Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs ne no viena nesaņem un negaida norādījumus.

3. Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs atturas veikt jebkādas darbības, kas nav savienojamas ar viņa pienākumiem, un esot amatā, neuzņemas nekādu citu algotu vai nealgotu darbu.

4. Pēc Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja pilnvaru laika beigām viņš izturas godīgi un apdomīgi attiecībā uz amatu un priekšrocību pieņemšanu."

### B – *Valsts tiesiskais regulējums*

8. Direktīva 95/46 Austrijas tiesībās ir transponēta ar 2000. gada Likumu par datu aizsardzību (*Datenschutzgesetz 2000*, turpmāk tekstā – "*DSG 2000*").

9. *DSG 2000* 35. un nākamajos pantos ir paredzēta *DSK* kā uzraudzības iestādes atbilstoši Direktīvas 95/46 28. panta 1. punktam izveide [6].

5 — OV 2001, L 8, 1. lpp.

6 — Jānorāda, ka *DSK* tika izveidota ar 1978. gada likumu par personas datu aizsardzību labu laiku pirms Direktīvas 95/46.

10. Atbilstoši *DSG 2000* 36. panta 1. punktam *DSK* veido seši locekļi, kurus pēc federālās valdības priekšlikuma uz pieciem gadiem ieceļ federālais prezidents.

11. Saskaņā ar *DSG 2000* 36. panta 3. punktu viens no sešiem *DSK* locekļiem ir jurists, kas nāk no federālā civildienesta.

12. Saskaņā ar *DSG 2000* 36. panta 3.a punktu *DSK* loceklis savus pienākumus veic paralēli citām profesionālajam darbībām, tādējādi minēto pienākumu veikšana tiek uzskatīta par nepilna darba laika darbu.

13. Izmantojot Federālā konstitucionālā likuma (*Bundes-Verfassungsgesetz*, turpmāk testā – "*B-VG*") 20. panta 2. punktā paredzēto iespēju atbrīvot iestādes no pienākuma ievērot augstākstāvošu iestāžu norādījumus, *DSG 2000* 37. panta 1. punktā ir noteikts, ka *DSK* locekļi ir "neatkarīgi un, veicot savus pienākumus, tiem nav saistoši nekādi norādījumi".

14. *DSG 2000* 38. panta 1. punktā ir noteikts, ka *DSK* pieņem savu reglamentu, uzticot ikdienas jautājumu vadību vienam no saviem locekļiem ("administrators"). *DSK* Reglamenta 4. panta 1. punktā ir paredzēts, ka administratora pienākumus veic federālais ierēdnis, kas ir iecelts saskaņā ar *DSG 2000* 36. panta 3. punktu.

15. *DSG 2000* 38. panta 2. punktā ir noteikts:

"[*DSK*] vadības darbības nodrošināšanai Federālais kanclers izveido biroju un nodrošina to ar vajadzīgo aprīkojumu un personālu. Federālajam kancleram jebkurā brīdi ir tiesības saņemt informāciju no priekšsēdētāja un administratora par jebkādiem [*DSK*] vadības aspektiem."

16. Federālā kanclera tiesības saņemt informāciju par jebkādiem *DSK* vadības aspektiem, kas paredzētas *DSG 2000* 38. panta 2. pantā, atbilst *B-VG* 20. panta 2. punkta normām, kuru attiecīgā daļa, kam ir nozīme šajā lietā, ir izteikta šādi:

"[..]

Likumā augstākstāvošām iestādēm ir paredzētas tiesības veikt atbilstošu autonomas iestādes uzraudzību vai vismaz tiesības saņemt informāciju par jebkādiem autonomas iestādes vadības aspektiem un – ciktāl tas neattiecas uz 2., 3. un 8. punktā minētajām iestādēm – tiesības atsaukt autonomas iestādes nopietnu pārkāpumu dēļ."

17. 1979. gada Likuma par ierēdņu statusu (*Beamten-Dienstrechtsgesetz 1979*) 45. panta 1. punktā ir noteikts:

"Augstākstāvošā amatpersona uzrauga, lai tās līdzstrādnieki savus pienākumus veiktu saskaņā ar tiesību aktiem, kā arī efektīvi un ekonomiski. Tā palīdz saviem līdzstrādniekiem to pienākumu veikšanā, sniedz norādījumus, ja tas ir nepieciešams, novērš iespējamās nepilnības un trūkumus un uzrauga darba laika ievērošanu. Tā sekmē savu līdzstrādnieku karjeras attīstību, ņemot vērā to sniegumu darbā, un novirza tos uz pienākumiem, kas visvairāk atbilst to spējām."

## III – Vērtējums

18. Komisija, kuru atbalsta EDAU, pārmet Austrijas Republikai, ka tā nav ieviesusi tiesību aktus, kas atbilstu uzraudzības iestādes pilnīgas neatkarības kritērijam Direktīvas 95/46 28. panta 1. punkta izpratnē. Saskaņā ar Komisijas viedokli problēma izriet no tā apstākļa, ka, pirmkārt, *DSK* administratora pienākumus veic Federālās kancelejas ierēdnis, otrkārt, *DSK* birojs ir iekļauts Federālās kancelejas struktūrā un, treškārt, Federālais kanclers attiecībā uz *DSK* var īstenot tiesības saņemt neierobežotu informāciju.

19. Lai izvērtētu Komisijas prasības pieteikuma pamatotību, vispirms ir jāprecizē Direktīvas 95/46 28. panta 1. punktā paredzētā jēdziena "pilnīgi neatkarīgi" saturs attiecībā uz uzraudzības iestādi. Pēc tam pārbaudīšu, vai visi fakti, ko Komisija pārmet Austrijas Republikai, varētu radīt tādas sekas, ka *DSK* kā uzraudzības iestāde nevarētu veikt savus pienākumus pilnīgi neatkarīgi atbilstoši iepriekš minētajam 28. panta 1. punktam.

### Par jēdziena "pilnīgi neatkarīgi" saturu

20. Komisijai un Austrijas Republikai ir domstarpības par jēdziena "pilnīgi neatkarīgi" saturu.

21. Saskaņā ar Komisijas viedokli, kas ir balstīts uz spriedumu lietā Komisija/Vācija, minētais jēdziens nenozīmē vienīgi funkcionālu neatkarību, bet arī organizatorisku un materiālu neatkarību. Šo secinājumu apstiprinot Direktīvas 95/46 28. panta 1. punkta – kurā ir paredzēta efektīva un uzticama tiesību normu datu aizsardzības jomā kontrole – mērķis, kā arī veids, kādā Regulā Nr. 45/2001, kurā ir paredzēta maksimāla EDAU neatkarība organizatoriskos un materiālos jautājumos, ir noteikti EDAU pienākumi. Turklāt Komisija vērš uzmanību uz skaidrojošā ziņojuma, kas pievienots Konvencijas par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu automātisko apstrādi papildprotokolam saistībā ar uzraudzības iestādēm un pārrobežu datu plūsmām, 17. punktu, kurā ir uzskaitīti elementi, kas palīdz nodrošināt uzraudzības iestādes neatkarību, tostarp šīs iestādes uzbūve, tās locekļu iecelšanas veids, to pienākumu pildīšanas laiks un pienākumu pildīšanas izbeigšanas nosacījumi, pietiekamu līdzekļu piešķiršana minētajai iestādei vai lēmumu pieņemšana bez pavēlēm vai ārējas iejaukšanās šīs pašas iestādes darbībā.

22. Austrijas Republika turpretī uzskata, ka no sprieduma lietā Komisija/Vācija nav iespējams secināt, ka uzraudzības iestādēm ir jābūt organizatoriskai un materiālai neatkarībai. Uzraudzības iestādes neatkarības Direktīvas 95/46 28. panta 1. punkta izpratnē priekšnosacījums esot minētās iestādes funkcionālā neatkarība, kas nozīmējot attiecīgās uzraudzības iestādes brīvību rīkoties bez uzraudzīto struktūru norādēm, kā arī pietiekamu neatkarību un objektivitāti attiecībā uz privātpersonām.

23. Austrijas Republika uzstāj uz to, ka jēdziena "pilnīgi neatkarīgi" interpretācijai ir nepieciešams ņemt vērā Tiesas judikatūru attiecībā uz tiesas neatkarību LESD 267. panta izpratnē. Austrijas Republika uzskata, ka *DSK* tika izveidota kā koleģiāla iestāde, kas veic tiesas funkcijas. Prejudiciālos jautājumus, kurus šādas Austrijas iestādes iesniegušas, pamatojoties uz LESD 267. pantu, Tiesa esot atzinusi par pieņemamiem, un līdz ar to Tiesa esot atzinusi, ka šādas iestādes pēc būtības ir tiesas[7], un tātad arī [atzinusi] to neatkarību, kas ir viens no elementiem, ko ņem vērā, lai pārbaudītu, vai valsts iestāde pēc būtības ir tiesa LESD 267. panta izpratnē. Austrijas Republika no tā secina, ka *DSK* ir neatkarīga Tiesas judikatūras, kas attiecas uz LESD 267. pantu, izpratnē un līdz ar to tā ir arī jāuzskata par neatkarīgu uzraudzības iestādi Direktīvas 95/46 28. panta 1. punkta izpratnē.

7 — Piemēram, Austrijas Republika atsaucas uz *Bundeskommunikationssenat* (Federālais Komunikāciju senāts), saistībā ar kura uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem ir taisīts 2007. gada 18. oktobra spriedums lietā C-195/06 *Österreichischer Rundfunk* (Krājums, I-8817. lpp.); *Umweltsenat* (Neatkarīga tiesu palāta vides jautājumos), saistībā ar kuras uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem ir taisīts 2009. gada 10. decembra spriedums lietā C-205/08 *Umweltanwalt von Kärnten* (Krājums, I-11525. lpp.), un *Oberster Patent- und Markensenat* (Patentu un preču zīmju augstākā palāta), saistībā ar kuras uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem ir taisīts 2007. gada 14. jūnija spriedums lietā *Häupl* (Krājums, I-4673. lpp.).

24. Ņemot vērā debates starp lietas dalībniekiem, kas izriet no sprieduma lietā Komisija/Vācija, nav nelietderīgi atgriezties pie lietas, kurā tika taisīts minētais spriedums. Balstoties uz Direktīvas 95/46 28. panta 1. punkta formulējumu, kā arī uz minētās direktīvas mērķiem un sistēmu, Tiesa ir sniegusi autonomu un plašu jēdziena "pilnīgi neatkarīgi" interpretāciju. Saskaņā ar Tiesas viedokli uzraudzības iestādēm [8] "ir jābūt neatkarīgām tādā apjomā, kas tām ļauj veikt savus pienākumus bez ārējās ietekmes. Šī neatkarība izslēdz ne vien jebkādu ietekmi, ko īsteno uzraudzītās struktūras, bet arī jebkādus rīkojumus un cita veida ārējo ietekmi, tiešu vai netiešu, kas minētajām iestādēm varētu apdraudēt to uzdevumu izpildi, kas ietver taisnīga līdzsvara izveidošanu starp tiesību uz privāto dzīvi aizsardzību un personas datu brīvu apriti" [9].

25. Mēs vēlamies norādīt divus faktus, kas izriet no šīs interpretācijas. Pirmkārt, Tiesa savu jēdziena "pilnīgi neatkarīgi" interpretāciju nav pamatojusi ar tiesas neatkarības kritērijiem LESD 267. panta izpratnē. Tas liek mums secināt, ka Tiesa uzraudzības iestāžu neatkarību uzskata par autonomu salīdzinājumā ar tiesu neatkarību LESD 267. panta izpratnē, kas nozīmē, ka Austrijas Republikas argumentācijai attiecībā uz *DSK* kā iestādes, kas atbilst neatkarības kritērijiem, ko Tiesa noteikusi attiecībā uz jēdzienu "tiesa" LESD 267. panta izpratnē, šajā gadījumā nav nozīmes [10].

26. Otrkārt, Tiesa spriedumā lietā Komisija/Vācija ir izvairījusies lietot tādus jēdzienus kā "funkcionālā, organizatoriskā vai materiālā neatkarība", pat ja, kā tas ir šajā gadījumā, gan Komisija, gan Vācijas Federatīvā Republika tos ir lietojusi savā argumentācijā.

27. Attiecībā uz Tiesas veikto plašo jēdziena "pilnīgi neatkarīgi" interpretāciju varētu vaicāt, vai Tiesa ar to ir domājusi uzraudzības iestāžu neatkarību visās iespējamās jomās. Manuprāt, uz šo jautājumu būtu jāatbild noraidoši. Tiesa ar savu interpretāciju ir atstājusi brīvību katrā konkrētajā gadījumā izvērtēt, vai dalībvalstij pārmestais pasākums var tieši vai netieši ārēji ietekmēt uzraudzības iestādes pienākumu izpildi.

28. Tiesa nav uzskaitījusi visus elementus, kas nepieciešami, lai varētu uzskatīt, ka uzraudzības iestāžu pienākumu veikšana ir nodrošināta "pilnīgi neatkarīgi". Kā esmu jau norādījis savos secinājumos, kurā tika taisīts spriedums lietā Komisija/Vācija [11], šķiet, to būtu grūti izdarīt un atbilstošāk būtu izmantot negatīvu metodi, proti, izvērtēt konkrētu elementu vai konkrētu elementu kopuma ietekmi uz attiecīgās uzraudzības iestādes neatkarību. Šī ir pieeja, kādu Tiesa minētajā spriedumā izmantoja, izvērtējot dalībvalsts pārraudzības iestādes ietekmi uz uzraudzības iestādes neatkarību.

## Par administratoru kā Federālās kancelejas ierēdni

29. Saskaņā ar Komisijas viedokli no *DSK* Reglamenta 4. panta 1. punkta izriet, ka *DSK* administrators, kas vada *DSK* ikdienas jautājumus un kuram līdz ar to *DSK* ir galvenā loma, vienmēr ir Federālās kancelejas ierēdnis. Ņemot vērā to, ka *DSK* locekļa pienākumu veikšana ir nepilna darba laika darbs, kas tiek veikts paralēli citām profesionālajām darbībām, administratoram ir saistošas Federālās kancelejas norādes un tas ir pakļauts administratīvai pārraudzībai. Starp administratoru un Federālo kanceleju pastāvot dienesta attiecību saikne, kas nav izslēgta ar *DSG 2000* 37. panta 1. punktu attiecībā uz *DSK* locekļu neatkarību. Tādēļ Komisija uzskata, ka *DSK* administratora un Federālās kancelejas ierēdņa pienākumu apvienošana nav saderīga ar Direktīvas 95/46 28. panta 1. punktā paredzēto neatkarības prasību un liecina par to, ka *DSK* nav organizatoriski neatkarīga.

8 — Pat ja Tiesa ir lēmusi saistībā ar uzraudzības iestādēm, kuru kompetencē ir personas datu apstrādes uzraudzība privātajā sektorā, es uzskatu, ka šāda interpretācija attiecas arī uz uzraudzības iestādēm kopumā.

9 — Spriedums lietā Komisija/Vācija (minēts 4. zemsvītras piezīmē, 30. punkts).

10 — Es labi apzinos, ka tas varētu izraisīt situāciju, ka valsts iestādi varētu uzskatīt par pietiekami neatkarīgu, lai to varētu atzīt par tiesu LESD 267. panta izpratnē, bet vienlaicīgi par nepietiekami neatkarīgu, lai to varētu atzīt par uzraudzības iestādi Direktīvas 95/46 28. panta 1. punkta izpratnē. Tās ir nenovēršamas sekas, ko rada Direktīvas 95/46 28. panta 1. punkta autonoma interpretācija.

11 — 24. punkts.

30. Savai aizstāvībai Austrijas Republika apgalvo, ka no *DSK* Reglamenta 4. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar *DSG 2000* 36. panta 3. punktu, neizriet, ka *DSK* administrators vienmēr ir Federālās kancelejas ierēdnis. Minēto normu izpratnē administrators ir jurists, kurš nāk no federālā civildienesta, kas ietver visus juristus, kuri strādā federālā iestādē, neattiecinot šo grupu vienīgi uz Federālās kancelejas ierēdņiem. Turklāt saskaņā ar *DSG 2000* 38. panta 1. punktu administratora iecelšana ir atkarīga no pašas *DSK* autonoma lēmuma. Gadījumā, ja par *DSK* administratoru tiek iecelts Federālās kancelejas ierēdnis, *DSG 2000* 37. panta 1. punkts, kurš aizliedz Federālajai kancelejai sniegt tehniskus norādījumus vai norādījumus pēc būtības *DSK* administratoram, neļauj rasties uzticības un interešu konfliktiem.

31. Manuprāt, ir jāatzīst, ka no Austrijas tiesību aktiem neizriet, ka *DSK* administratoram obligāti ir jābūt Federālās kancelejas ierēdnim. Saskaņā ar *DSK* Reglamenta 4. panta 1. punktu, lasot to kopsakarā ar *DSG 2000* 36. panta 3. punktu, administratora pienākumi tiek uzticēti federālajam ierēdnim un juristam, kas nozīmē, ka administrators var būt, bet tam nav obligāti jābūt Federālās kancelejas ierēdnim. Tomēr tas nenozīmē, ka starp *DSK* administratoru un federālo iestādi, pie kuras tas pieder, joprojām nepastāv dienesta attiecības.

32. Ņemot vērā šīs dienesta attiecības, nevar izslēgt, ka augstākstāvoša federālā iestāde var ietekmēt administratora darbību. Acīmredzami runa, protams, nebūtu par tiešu ietekmi, kas ir aizliegta ar *DSG 2000* 37. panta 1. punktu. *DSK* administratora un federālā ierēdņa amatu pienākumu apvienošana drīzāk nozīmē risku [12], ka augstākstāvošā federālā iestāde varētu netieši ietekmēt *DSK* administratora darbu, kas liktu apšaubīt *DSK* neatkarību, kura paredzēta Direktīvas 94/46 28. panta 1. punktā.

33. Vēlos atgādināt, ka šādu ietekmi varētu īstenot arī citi *DSK* locekļu darba devēji, ņemot vērā to, ka *DSK* locekļu pienākumu veikšana ir nepilna darba laika darbs, kas tiek veikts paralēli citām profesionālajām darbībām. Ja Tiesa apstiprinātu savu pieeju, saskaņā ar kuru Direktīva 95/46 ir jāinterpretē, ņemot vērā Regulu Nr. 45/2001 [13], tad būtu iespējams secināt, ka aizliegums veikt citu profesionālo darbību ir viens no nosacījumiem, kas nepieciešams attiecībā uz uzraudzības iestāžu neatkarību, kas paredzēta Direktīvas 95/46 28. panta 1. punktā, jo Regulas Nr. 45/2001 44. panta 3. punktā šāds nosacījums ir noteikts attiecībā uz EDAU.

## Par *DSK* biroja iekļaušanu Federālās kancelejas dienestā

34. Komisija uzskata, ka strukturāla *DSK* biroja iekļaušana Federālās kancelejas dienestā nav saderīga ar Direktīvas 95/46 28. panta 1. punktu, jo no tā izrietētu, ka *DSK* nav ne organizatoriski, ne materiāli neatkarīga. *DSK* darbinieki atrastos Federālās kancelejas pakļautībā un tās administratīvajā pārraudzībā. No tā izrietētu, ka *DSK* birojs būtu pakļauts Federālās kancelejas iespējamai ietekmei. To vēl vairāk pasliktinot apstāklis, ka Federālā kanceleja kā valsts iestāde esot pakļauta *DSK* uzraudzībai.

35. Šajā ziņā EDAU piebilst, ka iespēju Federālajai kancelejai ietekmēt *DSK* uzdevumu izpildi pasliktina apstāklis, ka nepastāv atsevišķa budžeta pozīcija, kas būtu attiecināma uz *DSK*, un ka *DSK* budžets ir iekļauts Federālās kancelejas budžetā.

36. Austrijas Republika ir atzinusi, ka *DSK* birojs kā papildu birokrātisks *DSK* aparāts ir iekļauts Federālajā kancelejā un ka šī biroja darbinieki ir juridiski saistīti ar Federālo kanceleju, kas īsteno administratīvo pārraudzību. Tomēr šis apstāklis neietekmējot *DSK* neatkarības novērtēšanu, ņemot vērā nošķiršanu, kas būtu jāveic starp *DSK* kā iestādi un tās biroju.

12 — Spriedumā lietā Komisija/Vācija Tiesa atzina, ka iespēja vien, ka uzraudzības iestāžu lēmumi varētu tikt ietekmēti, ir pietiekama, lai radītu šķēršļus neatkarīgai tās uzdevumu izpildei (šī sprieduma 36. punkts).

13 — Šāda pieeja redzama spriedumos lietā Komisija/Vācija (26. punkts), kā arī 2010. gada 9. novembra spriedumā apvienotajās lietās C-92/09 un C-93/09 *Volker und Markus Schecke* un *Eifert* (Krājums, I-11063. lpp., 106. punkts).

37. Attiecībā uz *DSK* budžetu Austrijas Republika apgalvo, ka saskaņā ar Austrijas budžeta tiesībām jautājums par to, kuram ministrijas departamentam saistībā ar budžeta jautājumiem ir piederīga federālā iestāde, esot otršķirīgs un pats par sevi neko neliecinot par minētās iestādes neatkarību.

38. Kā tas izriet no argumentācijas, ko šajā gadījumā attiecīgi aizstāv Komisija un Austrijas Republika, nav ticis apstrīdēts, ka *DSK* birojs ir iekļauts Federālajā kancelejā un ka šī iemesla dēļ *DSK* darbinieki ir pakļauti Federālās kancelejas administratīvajai pārraudzībai.

39. Šajā ziņā arguments attiecībā uz nošķiršanu, kas būtu jāveic starp *DSK* kā iestādi un tās biroju, man nešķiet pārliecinošs. Manuprāt, birojs un biroja darbinieki ir uzraudzības iestādes statusa būtisks elements. To apliecina, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem ("pamatdirektīva") [14] preambulas 11. apsvērums, saskaņā ar kuru, lai garantētu valsts pārvaldes iestāžu neatkarību, tām būtu jābūt visiem nepieciešamajiem resursiem attiecībā uz personālu, īpašām zināšanām un finansiāliem līdzekļiem savu uzdevumu veikšanai [15].

40. No tā izriet, ka, ja kāda persona vai vienība ietekmē uzraudzības iestādes biroju un darbiniekus, kas neapšaubāmi tā ir šajā gadījumā, minētā persona vai minētā vienība līdz ar to ietekmē uzraudzības iestādi, kas ir pretrunā uzraudzības iestādes neatkarības prasībai.

**Par Federālā kanclera tiesībām saņemt neierobežotu informāciju no *DSK***

41. Komisija uzskata, ka tiesības saņemt neierobežotu informāciju, kas Federālajam kancleram ir saskaņā ar *B-VG* 20. panta 2. punktu, apdraud *DSK* neatkarību, jo pastāvot iespēja, ka šīs tiesības var tikt izmantotas, lai politiski ietekmētu *DSK*. Šajā ziņā Komisija vēlreiz atgādina, ka Federālais kanclers pats ir pakļauts *DSK* uzraudzībai.

42. Austrijas Republika neapstrīd, ka Federālajam kancleram ir tiesības saņemt informāciju par visiem *DSK*, kas saskaņā ar *B-VG* 20. panta 2. punktu tika izveidota kā autonoma iestāde, vadības jautājumiem. Tā skaidro, ka šādas tiesības nozīmē absolūto minimumu, ievērojot konstitucionālajās tiesībās paredzētās uzraudzības tiesības saistībā ar attiecībām, kas pastāv starp augstākstāvošajām iestādēm un autonomām iestādēm, kuras ir atbrīvotas no pienākuma ievērot augstākstāvošu iestāžu norādījumus. Tiesības saņemt informāciju Federālajam kancleram nedodot nekādu ietekmi uz *DSK* vadību. Austrijas Republika vērš uzmanību uz apstākli, ka tieslietu ministram ir analogas tiesības saņemt informāciju no parastajām tiesām, kas netiek uzskatīts par pretēju neatkarības nosacījumam, kurš piemērojams tiesām.

43. Kā jau norādīju, spriedumā lietā Komisija/Vācija Tiesa uzraudzības iestādes neatkarību ir interpretējusi autonomi salīdzinājumā ar tiesas neatkarību LESD 267. panta izpratnē. Šī iemesla dēļ Austrijas Republikas argumentam, kas attiecas uz to, ka attiecībā uz parastajām tiesām pastāv analogas tiesības saņemt informāciju, šajā gadījumā nav nozīmes.

44. Manuprāt, divi fakti pierāda, ka tiesībām saņemt attiecīgo informāciju varētu būt nelabvēlīgas sekas attiecībā uz *DSK* neatkarību. Pirmkārt, runa ir par neierobežotām un beznosacījuma tiesībām. Otrkārt, Federālais kanclers, kuram ir minētās tiesības, pats ir pakļauts *DSK* uzraudzības pilnvarām, tādējādi tā tiesību saņemt informāciju īstenošanu varētu vērtēt kā uzraudzītās iestādes ietekmes īstenošanu.

14 — OV L 108, 33. lpp.

15 — Analogs valsts iestāžu neatkarības raksturojums minēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 20. februāra Direktīvas 2008/6/EK, ar ko Direktīvu 97/67/EK groza attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus pilnīgu izveidi (OV L 52, 3. lpp.), preambulas 47. apsvērumā.

45. Noslēgumā uzskatu, ka, pirmkārt, apvienojot *DSK* administratora un federālā ierēdņa pienākumus, otrkārt, iekļaujot *DSK* biroju Federālajā kancelejā un, treškārt, piešķirot Federālajam kancleram tiesības saņemt informāciju no *DSK*, Austrijas Republika ir kļūdaini transponējusi Direktīvas 95/46 28. panta 1. punktā paredzēto prasību veikt uzraudzības iestāžu pienākumus "pilnīgi neatkarīgi".

## IV – Secinājumi

46. Ņemot vērā iepriekš minēto, ierosinu Tiesai lemt šādi:

1) pirmkārt, apvienojot *Datenschutzkommission* administratora un federālā ierēdņa pienākumus, otrkārt, iekļaujot *Datenschutzkommission* biroju Federālajā kancelejā un, treškārt, piešķirot Federālajam kancleram tiesības saņemt informāciju no *Datenschutzkommission*, tādējādi kļūdaini transponējot prasību veikt uzraudzības iestāžu pienākumus "pilnīgi neatkarīgi", Austrijas Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvas 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 28. panta 1. punkta otrajā daļā paredzētos pienākumus;

2) Austrijas Republika atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;

3) Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājs un Vācijas Federatīvā Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.